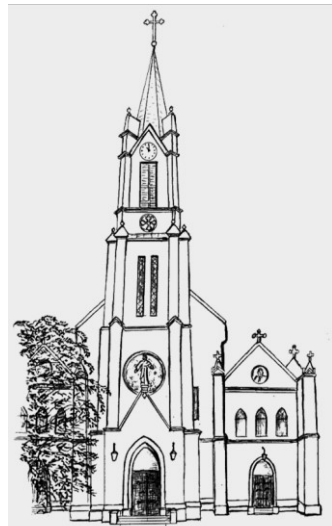

Főplébániai Hírlével

Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia lapja
2021. december 25.
Karácsony – Jézus születése

Jézus ott született meg, ahova szüleit is beengedték

Betlehemben vagyunk. Időszámításunk kezdetekor.

A faluszéli istálló az a hely, ahol befogadták Józsefet és feleségét, Máriát, aki az éjszaka csöndjében e látható világba szülte Jézust. Isten legnagyobb ajándékát adta ezen az éjszakán nekünk, de nem kényszeríti Őt ránk. Azóta is küldi Őt, és oda, ahol várják, befogadják, örömet és békességet hoz ma is, bármilyenek is a külső körülmények.

Mária igenjével kezdődött el Jézus földi élete, így kapcsolódott össze az Isten élete az emberével – és Istennek ez a célja mindenkivel. Ma is akkor kezd megújulni az ember élete, amikor élő hittel kimondja az áment Isten tervére. Döntésével az ember valójában vagy az életre, vagy az élet ellen szavaz. Látjuk ezt a három napkeleti bölcs pozitív példáján, és Heródes negatív hozzáállásán. Jézus egész működése alatt erre a döntésre ösztökölte hallgatóit, hogy fogadják el Isten szeretetét, melyet Ő maga is bemutatott: döntsenek mellette, és bízzanak benne. Egy fontos feltétele van a vele való találkozásnak, szívünkbe születésének: a mi megtérésünk! Karácsony öröme tehát az év során bármikor megvalósulhat. Jézus ma is születik a világba, oda, ahol igent mondanak az életre és határozott nemet a halál kultúrájára. A pásztorok boldogságát átélhetjük, ha hiszünk Isten angyalainak, és hallgatunk szavukra: „Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a földön a jóakaratú embereknek.” Van egy régi karácsonyváró imalánc, a „szállást keres a Szent Család”. Estéről estére, más családnál imádkoztak együtt. A végén ezt az imát mondva kérték az áldást családi életükre:

Szentcsalád! Maradj nálunk egész életünkben. Add meg nekünk azt a kegyelmet, hogy tiszteleted kösse össze a keresztény családokat: a férjek feleségükben, ó, Szűz Mária, téged tiszteljenek: a feleségek férjükben Szent Józsefet szeressék, becsüljék. Legyen szent és sérthetetlen a házasság szentsége. A keresztény családok Isten áldásának tekintsék a gyermeket: féltő gond-
dal, legdrágább kincsükként, isteni félelemben neveljék őket. A gyermekek szüleikben Isten helyettesét tiszteljék és szeressék, nekik engedelmeskedjenek!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok: áldott, kegyelmekben gazdag karácsonyt mindenkinek!

Zoltán atya

Köszöntjük a Szent Családot,
Mert megáldja a világot,
Szent Család, légy örömünk,
Jóban-bajban légy velünk.

Áldd meg minden ügyeinket,
Békében óvd nemzetünket,
Szent Család légy örömünk.
Családoknak ékessége.

Áldj meg minket s hozzánk térj be:
Szent Család légy örömünk.
Jézus, Mária, Szent József,
Szent hitünkben tartsatok meg:

Szent Család légy örömünk,
Halálunknak szent óráján,
Hogy ne ártson majd a sátán,
Szent Család légy örömünk.

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus beszámolói

A NEK eseményeim való részvételéről az előző adventi lapszámunkban már közöltünk 5 beszámolót. Olyan sok élménybeszámoló érkezett, hogy a mostani karácsonyi újságba is maradt még 6 szép írás. Örömmel ajánljuk mindenki figyelmébe!

Három élményem a NEK-en

Az Eucharisztikus Kongresszus alatt három alkalomra emlékszem, amikor a Szentlélek megérintett és könnyekre fakadtam. Első alkalommal a Bazilikában a csütörtök esti szentségimádás alatt éltem meg, hogy velem van a Szentlélek. Az Oltárszentség jelenléte és közben a dicsőítő énekek alatt széttártam a kezem és éreztem, hogy Jézus ott van és Szentlelke átjár. Másodszor a szombat esti gyertyás körmenet közben az Andrássy úton éreztem ugyanezt, amikor azt énekeltük, hogy „Jézus Krisztus, Te vagy az életem, alleluja.” Beleborzongtam és könnyekre fakadtam, amikor belegondoltam, hogy ezt én olyan helyen éneklek tele torokból, ahol sok hitetlen ember is él, és hátha a tanúságtételünk őt is megérinti. A pápai mise végén pedig zokogás tört ki belőlem,

amikor tudatosult bennem, hogy Krisztus földi helytartója itt van velem a szülővárosomban, és azt énekelhetem neki, hogy Isten tartsa meg őt. A pápai misén a szentbeszéd egy gondolata is nagyon megérintett, mert akkor éppen tökéletesen nekem szólt, hogy lépj egyet hátra, és ne akarj a középpontban lenni. Az előző napokban azon keseregtem, hogy minden nagymisén hátra kerültem, pedig ha másképp regisztrálok, ez nem így lett volna. Ekkor jöttem rá, hogy nem ez a fontos, hanem Krisztus jelenléte, Ő a hátsó szektorokban is ott volt. Ráadásul az is megadatott, hogy Ferenc pápa Krisztust sugárzó mosolyát egészen közről láthattam, ezért nagyon hálás vagyok, és örök emlékként őrzöm a szívemben.

Henter Ági

A NEK a tolmácsfülkéből

Azok közé tartozom, akik kimaxolták a NEK részvételt: szinte minden programon jelen voltam. Az esztergomi teológiai szimpózium összes előadását, a nagy nyilvános misék teljes liturgiáját, a Hungexpón lezajlott összes laudes, katekézis, tanúságtétel és mise, valamint napi egy fakultáció szövegét meghallgattam. De nem csupán meghallgattam, hanem mivel olaszról magyarra és magyarról olaszra tolmácsoltam végig a kongresszuson, minden szöveget hangosan el is mondtam – hol olaszul, hol magyarul. Látszólag tehát alig-alig van olyan, aki nálam intenzívebben megélhette ezt az eucharisztikus kongresszust.

De ne nagyon kérdezzétek tőlem, hogy ki mit mondott! A konferenciatolmácsolás nehéz munka, leköti az embert, és a tolmács nem mindig tud arra figyelni, amiről beszél: csak mondja, mondatról mondatra az előadó szövegét, és csak az éppen elhangzó szóra, mondatra figyel, de hogy mi volt az eleje és mi lesz a vége ennek a szövegelésnek, arra már nem mindig tud koncentrálni.

Ráadásul a tolmács ügyel ugyan minden elhangzó szóra, de egy-egy esemény nem csak szavakból áll, hanem közös együttlétből – együtt

hallgatjuk az előadót, együtt tapsolunk, felállunk, letérdelünk, áldozunk.

Ezzel szemben a tolmács ül a fülkében, nem tapsol, nem áll fel, nem térdel le, nem áldozik. Még csak a színpadot és az oltárt sem látja. Csak hallgatja az előadót. Én is meghallgattam minden előadót és celebránst, de egyiküket sem láttam élőben. Kiváló előadók, tanúságtevők, püspökök, bíborosok és a pápa magyar és olasz hangja lehettem, de csupán egy képernyőn láttam őket.

Összefoglalva: mindent hallottam, ami elhangzott a NEK-en, csak nem igazán fogtam fel, amit hallottam. És mindenütt jelen voltam, de nem igazán láttam mást, mint képernyőre vetített beszélő arcokat.

Ugyanakkor semmire sem cserélném a NEK részvételemet. Ott és akkor nem tudtam pon-

tosan, hogy mi is történik körülöttem, de mára olyan lett az a tizenegy nap, mint egy álom. Olyan álom, amiből reggel felébredve érzed és tudod, hogy szép, felemelő, egyszóval nagyon jó volt, csak nem tudod, mi történt benne, töröd a fejed, hogy, jaj, mi is volt, hogyan is volt, de semmi, csak az álom édessége marad.

Mátyus Norbert

Mátyus Norbert a Főplébánia Hírlevél nyelvi lektora. A mostani újságot is ő nézte át és javította a nyelvtani hibákat.

A plébánia összekötő, a NEK plébániai motorja volt

Úgy gondolom, mindenki több mindent is fel tudna sorolni, ami a Kongresszus alkalmi közül kiemelkedően megérintette.

Nekem a legfontosabb az erőteljes béke, egység, rend jelenléte volt, ami az egész időszakot jellemezte.

Azért is ezt emelem ki elsősorban, mert a szervezésbe kicsit belelátva, bizony kitűntek az emberi gyengeségek, nehézkedések, mulasztások, problémák.

Mindezek nyoma a NEK hetében sehol nem volt érzékelhető.

Megható volt számomra, hogy az Isten elkéri tőlünk, amink van - akár emberi töredékességünket is -, és kiegészíti az Ő teljességével; így ajándékoz meg bennünket szeretetével.

Gyönyörű volt számomra, ahogy az Egység lelke, az Isten Lelke lebegett felettünk.

Másik, amit kiemelnék a Statio Orbis zárómisén Pierro Marini érsek atya (a NEK Pápai Bizottságának elnöke) záró gondolatai.

Engem több mondata is szíven talált, útnak indított.

Szavai nem a hét eseményeinek a végét jelezték, hanem a jövőt, az előttünk álló feladatot vázolta fel. Nem az ünnep lezárására, hanem kezdetre buzdított.

Íme néhány e gondolatokból, szabadon idézve:

- „...hazatérünk otthonainkba, ...hogymással osztozzunk, ismét másokat felemeljünk, gyógyítsunk, megsegítsünk.”

- „Jézus meghív minket, hogy odaálljunk a világ elé, úgy ahogy Ő tette: nem uralkodva, hanem szolgálva”

- „nem vagyunk a dolgok urai csak zarándokok”

- „helyezzük előtérbe a közjót és osztozzunk a nehézségekben”

Végül a nekem legfontosabb: „a szeretet szentségére alapozott gondolkodás képes átalakítani minden közösséget... élő víz, mely képes meggyógyítani a közösségeket szerte a világon!”

Hálás a szívem, hogy kiválasztottak, és gazdagon megajándékoztak lehettünk ezen a héten!

Gáspár Gabus

Vesd össze! - Ádám felesége, Némethné Nagy Bernadett beszámolóját az előző újságban olvashattátok.

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus kezdetekor úgy éreztem, hogy ez a programsorozat nem összeegyeztethető egy kisgyerekes család napirendjével és igényeivel. Ezzel szemben, amikor feleségem elment a nyitómisére, nagyon pozitív élményekkel jött haza: a hit, a béke, a közösség, az összetartozás, az elfogadás érzéseit hozta. Hirtelen nagyon megjött a kedvünk a programokra, s találtunk is sok olyat, ami kompatibilis volt a mi élethelyzetünkkel.

Hatalmas öröm volt nekem, hogy a nagyobb alapprogramokon kívül (Hősök tere és Kongresszusi Központ) kisebb programok is szerveződtek, s legtöbbjükön online is részt lehetett venni. Ilyen volt a Jézus Szíve Jezsuita Templomban minden nap megrendezett taizéi imaóra. Többször részt vettem ezeken az alkalmakon, s amikor személyesen nem tudtam részt venni, akkor online is csatlakozhattam. Mivel majdnem minden előadás és dicsőítés fent van a youtube-on, még most is gyakran

táplálkozom az előadások lelki üzenetével. Csókay András és Dolhai Attila zenés imaestjét sok szeretettel ajánlom mindenkinek, mert nagyon mély lelki tartalma van. Az idegsebész professzor úr által 5-5 percben említett témák önmagukban megérnek 1-1 hittanórát vagy lelki beszélgetést vagy vitát:

- A néhány éves gyereknek profibb hite van, közelebb áll a mennyországhoz mint bármelyik szent.
- Az örök szerelem titka, hogy a szerelmi háromszögünk harmadikja Jézus Krisztus legyen. Hogyan? Minden helyzetben, akár minden veszekedés közben fel kell ismernünk a párunkban Jézus arcát.
- A megtérés útján járó embert jobban kikezdi a sátán, mint a folyamatosan bűnben élő embert. A vallásos ember legnagyobb

kísértése, amikor elhiszi, hogy őt az Isten jobban szereti, mint a többi embert.

- A sátán legnagyobb eredménye, hogy elhitette magáról, hogy nincs, betolatta magát a mitológia tárgykörébe (Varga Laci püspökátya alapján).
- Ha hívőként elveszted a hited, az értelmekkel mondd ki, hogy kitartok.
- Akkor fordulok igazán Jézus felé, ha elengedem annak kényszerét, hogy én oldjam meg minden problémámat (Mustó Péter alapján).
- Az eucharishtiában hozzáférünk a szeretet csúcsához.

Amit leírtam csak egyetlen előadás összefoglalása. Nagyon ajánlom, hogy keressetek rá a youtube-on ezen az előadáson kívül Bőjte Csaba előadására, illetve Áder János tanúságtételére is.

Németh Ádám

NEK tanúságtétel

Lelkesen vártam a NEK-et, tervezgettem a programokat, aztán máshogy hozta az élet. Mindössze egy eseményen tudtam személyesen részt venni, mégis úgy érzem, hogy nagy lelki gazdagságot kaptam. Ez köszönhető egyrészt az online közvetítésnek. Néhány programot az élő stream-en tudtam követni, másokat utólag, de mindegyiknek volt olyan pillanata, amelyik mélyen érintett, pedig még a lakásból se tettem ki a lábam hozzá. Különösen szívesen emlékszem vissza az egyik előadásra, pedig csak 3-4 percet tudtam bekapcsolódni, aztán elszólt a kötelesség. Másnap megdöbbenve olvastam a kuríron a cikket: pont azt a gondolatot emelte ki vezérfonalnak, amit én is hallottam!

Mennyi esély volt rá, hogy egy hosszú előadásnak pont a "magvát" sikerül megnéznem? Hála töltötte el a szívem, hogy a mi Istenünk ura az időnek. Hála a sok technikai ember profi munkájáért is, magas színvonalú felvételek készültek, amik a mai napig elérhetőek. Másrészt szeretném megemlíteni azokat az alkalmakat, amikor különböző közösségekben megosztottuk egymással a NEK-es élményeinket. Mindenki csak egy kis részt kapott a nagy egészből (úgy értem, a programok sokaságából), de mire a megosztás körbeért, úgy éreztük, mintha egymás élményeivel, lelki tölteteivel is gazdagabbak lettünk volna!

Dörgő Borbála

NEK élmények

Az Eucharisztikus Kongresszus számos emlékeztető tanítása közül számomra a legmeghatározóbb, és reményeim szerint legmaradandóbb is a nyitó szentmise, Bagnasco bíborostól hallott gondolat volt: „Jézus Krisztus arca az evangélium, jelenléte az Eucharisztia”. Hiszen lehetek Krisztus követője, ha nem ismerem Őt és nem keresem, vagy elkerülöm terített asztalát? Szintén felejthetetlen élményt jelentett Ferenc pápa szentmise előtti üdvözlése - áldása és az, hogy Kádár Ágoston és a közelmúltban elhunyt felesége Ilike is, „viszont áldhatta” a Szentatyát. Az ő részvételüket Kiss Évi és a Gáspár házaspár szeretete és gondoskodása tette lehetővé.

Tóth István

A pápai szentmisén

Katekumenjeink

Tízen fejezték be a katekumenátust 2021-ben. Az előző lapszámban hárman vallottak keresztkeresztelésükről. Most egy ez évben katolikus hitre áttért vallomását olvashatjuk.

Bekapcsolódva a plébánia életébe

38 éves vagyok, 8 éve élek Újpesten. Eredetileg reformátusnak neveltek, ezért meg kellett szoknom a katolikus templomi rendet, a gyónást, szentáldozást. Régen elhagytam az iskolapadot, a hittanórát, így eleinte nagyon furcsa volt újra közösségbe járni, de jó volt mélyebben megismerni a vallás történetét és a szentségeket.

Öröm volt látni, hogy ebben a mai világban is a felnőttek között még vannak olyanok, akik keresik az Istennel való kapcsolatot, és nagyszerű, hogy az egyház felnőtteknek is lehetőséget biztosít a megtérésre.

Bérmanevem (Sienai Szent Katalin) kiválasztásához sok szent életét megismertem, és példaképnek tekintem Őket.

Nagyon izgultam a bérválási és elsőáldozási szertartáson, ezért csak utólag fogtam fel, mekkora jelentősége van annak, hogy Krisztus testét magunkhoz vesszük.

Azóta is rendszeresen járunk templomba a párommal és imádkozunk mások megtéréseért. Kérem, hogy akik e sorokat olvassák, mindig imádkozzanak másokért! Köszönöm. Üdvözlettel: **Kiss Virág**

Ebben az évben öten jelentkeztek a szeptemberben indult katekumenátusba. Szorgosan járnak szerda esténként a hittanra. Vajon miért jöttek, hogyan látnak bennünket régóta krisztuskövetőket?

Miért jelentkeztem (felnőtt) hittanra?

Sokan megkérdezték, hogy miért? Barátok, rokonok, ismerősök és kollégák miután közöltem velük, hogy „mire vetemedtem”. Sajnos volt, akin látszott, hogy ezt gondolja, a többség szerencsére elfogadta vagy egyszerűen beletörődött, mivel már felnőtt vagyok, azt teszek, amit akarok. Volt olyan, aki hithű római katolikusként közölte, hogy végre egy lélekkel többen leszünk, bevallom pont ez az ember állt eddig tőlem a legtávolabb, így nagyon jól esett.

Sok mindenre felnőttkorban jövünk rá. Mit? Miért? Hogyan tettünk? Én inkább későn érő típusú embernek tartom magam.

Miért jelentkeztem?

Nagymamámat kiskoromban sokszor elkísértem az újpesti Egek Királynéja templomba. Hithű római katolikus volt, sokat tanultam tőle pl.: szeretetet, elfogadást, hogyan imádkozunk stb... Én sajnos nem lettem megkeresztelve, „nem volt divat akkoriban”. Ez a múlt, most remélem, ha Isten is úgy akarja, akkor lesznek.

Szeptemberben olvastam Zoltán atya felhívását erről a lehetőségről, három éjszakán át gondolkodtam, ott motoszkált a fejemben, de rájöttem, hogy ez egy jel, isteni sugallat, hiszen ehhez a templomhoz sok emlék fűz, jó és rossz, de akárhányszor ott voltam békességet

és nyugalmat éreztem. Különben is: nem hiszek a véletlenekben, mert nincs véletlen.

Miért imádkozom?

Szeretet, elfogadás: sajnos ez mostanában aranyat ér, pedig nem kellene, hogy így legyen.

Tűrelem: ez egy nagy szó, covid helyzet miatt látom és tapasztalom, hogy az emberek már nem türelmesek. Csak egy kis odafigyelés másra, magunkra és jobb lehetne, elviselhetőbb.

Amióta hittanra járok, sok jó történt velem. Pl.: új embereket ismertem meg a templomban, eleinte messziről, aztán közelebről egy-egy spontán kialakult beszélgetés közben. Az első megismert személy, az én „leendő” keresztanyám lesz. Ő olyan, mint én, lelkileg. Aztán jöttek a többiek, adventi koszorú készítése közben elhívtak a Dicsőítő szentségimádásra. Elmentem. Imádkoztak értem, ami nagyon megindító volt.

Mit kérnék, szeretnék, várnék?

Sok mindent, de mindenkinek. Tiszteletet, szeretetet, elfogadást, türelmet, békét és hitet. Kedvenc idézetem a Házi áldás: Hol hit ott szeretet, hol szeretet ott béke, Hol béke ott áldás, hol áldás ott Isten.

Sára (ez lesz a bérmanevem) **Kutni Orsolya**

Plébániai közösségeink

A következő cikkekben plébánia közösségeink mutatkoznak be. Azt is olvashatjátok, hogy az egyes közösségbe, kik és hogyan kapcsolódhatnak be, kinél lehet jelentkezni. Ha nem találtsz számodra megfelelő közösséget, csoportot, ez meghívás is egyben, keress egy-két társat magad mellé a templomból, és hozzáál létre egyet.

Az ifjúsági énekkar

Az ifjúsági énekkarral szeptemberben nagy lelkesedéssel vágtunk bele az új tanévbe. Az élménydús nyár után újra előkerültek a gitárok, a fuvolák, sőt a furulyák is, és szerda esténként megtelt a plébánia épülete az énekkarosok vidám hangjával.

Örömmel tértünk vissza ismét a már évek óta változatlan küldetésünk folytatásához, mely a Jóisten dicséretéről szól a zene eszköze által. A miséken azzal a törekvéssel szolgálunk, hogy az Úrnak tetszőn és a tőlünk telhető legszebb módon színesítsük a liturgiát, illetve hogy a hívek szívét is közelebb vigyük Istenhez az énekek által. Heti rendszerességű alkalmaink többek között a zenei fejlődésnek is teret adnak. Éves célkitűzéseink között szerepel a repertoárunk bővítése és az

éneklésünk színvonalának emelése. Ezen kívül nagy hangsúlyt fektetünk a közösség felpozíciójára is. Ennek apropóján például októberben elmentünk közösen kirándulni, ami nagyon jól sikerült, és kicsit összefűz is hozta a csapatot. A körülöttünk lévő fiatalok megszólítását sokan személyes misszióknak tekintjük. Talán ennek is köszönhető, hogy már idén is bővültünk új tagokkal, de továbbra is szeretettel várjuk a nyitott és lelkes érdeklődőket!

Bemutatkozásunk lezárásaként a tanévkezdő alkalmunkon született és azóta szállóigévé vált mottónkat hozom ide: ♣Egység, tudatosság♣

Lovas Dorottya

Szent József férfi imaközösség

Kéthetente csütörtök esténként 8 és 10 óra között, zárt férfi imaközösséggé gyűlünk össze imádkozni a plébánián. Közösségünk laza szövetű, kinevezett vezetőnk nincs, a felmerülő kérdéseket átbeszéljük és ennek eredményeként, közösen vagy valamelyikünk felvállal egy-egy feladatot. Mindannyian családapák vagyunk, de a közösségre fordítható időnk, energiánk, lehetőségeink dinamikusan változnak, amihez alkalmazkodunk. Kevesebben vagyunk, mint Jézus tanítványai, jelenleg 10-en, egy-egy ima-alkalmon 5-6-an veszünk részt.

A találkozónkon lelki beszélgetés és kötött ima - zsoltár - zajlik. Közösségünk eddig nem a missziós lelkület megéléséről, hanem a kisközösség megtartó erejéről és a közös ima fontosságáról, erejéről szólt. Családos helyzetünk, életünk hasonlóságai sokszor adnak lehetőséget számunkra, hogy egymást támogassuk és segítsük. Közösségünk erőssége, biztos pontja az összetartozás. Titeket is arra biztatunk, gyűljetek össze és legyetek együtt.

Forstner Bertalan

Baba-mama klub

A Szent Rita baba-mama klub szeretettel vár minden várandós anyukát és kismamát kéthetente szerdánként 9.30-11.30-ig a plébánián.

Klubalkalmainkon a babákat, totyogókat sok játékkal, az édesanyákat szeretetteljes légkörrel várjuk. Beszélgetésünk vezérfonalát mindig egy választott téma adja, mely az anyasággal, családdal, gyerekneveléssel, ezeknek lelki hátterével foglalkozik, de a

lehetőség mindig adott a kötetlen beszélgetésre egymással.

Célunk, hogy az anyává válás (sokszor rögzös) útját ne egyedül, elszigetelten, hanem közösségben, egymást meghallgatva, támogatva, tapasztalatainkat megosztva járassuk.

**Leelőssyné Tóth Eszter
Szuettáné Hári Klára**

A Szent Doma közösség, vagyis a Domás lányok

Hogy kik vagyunk? Nyolc fiatal lány, különböző élethelyzetekben, más örömmel és bánatokkal és a legkülönbözőbb problémákkal.

A célunk viszont közös: Isten útján járni és ebben egymást segíteni (alkalmainkon és azokon kívül is). Ezen a rögzös úton erőt adnak a kéthetente tartott dicsőítések, szentségimádások, közbenjáró imák és lelki beszélgetések; a közösségen belüli baráti kapcsolatainkat pedig az ezek közti heteken tartott játékos estjeink erősítik. Az idei év témája a közös megújulás, fejlődni szeretnénk, ezért havonta előadókat hívunk, és tőlük tanulunk a dicsőítésről, a szentségimádásról, a Szentlélek ajándékairól, hogy Istenben növekedhessünk, felé haladjunk és hogy lelkileg mindig újat adjon egy alkalom. Külön öröm, amikor össze tudunk egyeztetni egy hétvégi templomsétás kirándulást, vagy egy-egy ott alvós találkozót.

Verebélyi Luca

Szent Márk közbenjáró imaközösség

A Szent Márk imaközösség a 2007-es Városmisszió gyümölcse. Nevünk az első találkozásonk napjára utal, ami éppen Szent Márk ünnepére esett, s akkor nagyon megszólított minket az aznapi evangélium: Szent Márk könyvének utolsó szakasza. („Menjetek el az egész világra és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek...” Mk 16, 15-20).

Tavasszal lesz 15 éve, hogy minden szerdán közbenjárunk, imádkozunk az aktuális, hozzánk eljuttatott szándékokra (papjainkért, hivatásokért, családjainkért, betegekért, örömeinkért, nehézségeinkért). Jelenleg nyolc aktív tagja van a közösségnek. Ugyanakkor minden hónap első szerdáján nyitott alkalmat tartunk, ahová minden érdeklődőt szívesen várunk. Az alkalmakat dicsőítéssel nyitjuk és zárjuk, a szándékokért az Oltáriszentség

jelenlétében imádkozunk. Fontosnak tartjuk, hogy hordozzuk egymást, és közösségben imádkozzunk a közösségért. Karizmatikus közösség lévén nagy hangsúlyt fektetünk arra, hogy figyeljünk a Szentlélek ajándékaira, és indítása szerint éljünk is azokkal.

A hozzánk eljuttatott szándékokért rendszeres időközönként misét mondunk, legközelebb december 25-én a 9 órái szentmisében imádkozunk értük. Ha van olyan szándékod, amiért szeretnéd, ha imádkoznánk, juttasd el hozzánk emailben, vagy gyere el nyitott alkalmunkra, amit minden hónap első szerdáján 1/2 9-kor, télen a plébánia alsó nagytermében tartunk. Minden alkalomról hírt adunk a plébánia levelezőlistáján és Facebook oldalán.

Gáspár Gabus (qas.par.qab@gmail.com)

Szentségimádók csoportja

Klasszikus értelemben nem vagyunk csoport vagy közösség, mégis sokan vagyunk. Vannak, akik rendszeresen elköteleződnek egy-egy órára, vannak, akik hosszabb-rövidebb időre, de rendszeresen jönnek péntekenként imádkozni az Oltáriszentségben jelenlévő Jézushoz.

A szentségimádás még Magyar Ferenc atya idején a plébániai kápolnában, Gönczöl János áldozatos támogatásával és rendszeres

jelenlétével indult. Nagy hála van bennem, hogy ma is sokan jelen vagytok péntekenként az Úr előtt.

A Szentségimádás az a láthatatlan, de nagyon fontos háttérmunka, ami nélkül nincs megújulás! Ma, amikor az Egyház és azon belül plébániánk megújulásáról értekezünk, a Szentségimádásban rejlő tagadhatatlan erőt el kell ismernünk!

A társadalmi események súlyosbodása láttán felmerül a kérdés: mire hívsz minket Istenünk ebben a helyzetben?

A Szentségimádás - a szentmise mindent felülmúló áldozata után - nagy lehetőség erre és egyéb kérdésekre is választ találni, lassítani, hordozni, dicsérni, megbékélni, ünnepelni, hálát adni, kérdezni, hallgatni, átadni.

Erre hívlak benneteket péntekenként 8-17 óra között a templomba.

Pingpong a plébánián

A plébániai sok-sok lelki program mellett az „ép testben ép lélek” jegyében néha azért sportos közösségi programra is sor kerül. Kedd esténként 8 órától szoktunk pingpongozni az alsó nagyteremben, de természetesen a később érkezők is be tudnak kapcsolódni. Fiúk, lányok vegyesen játszunk, kiváló asztalok, ütők, labdák és persze a jókedv mindig biztosított. A covid járvány sajnos ezt a programot is erősen megtizedelte, sokszor el is maradt az ütogetés. Nagyon változó, hogy hányan megyünk le egy kis esti mozgásra. Régebben volt, hogy a sok

Nyugdíjasklub

Régóta működik plébániánkon nyugdíjas klub, és bár a járvány miatt mi is felfüggesztettük találkozóinkat, de reméljük, hogy jövőre újult erővel tudjuk majd szervezni és megülni találkozóinkat.

Már most hívunk mindenkit, aki nyugdíjas éveit tölti és azokat is, akik még nem nyugdíjasok, de ráérnek és szívesen eltöltenének velünk együtt kéthetente egy-két órát, imádkozással, beszélgetéssel és más érdekességekkel.

Összejöveleteinket a Plébánián a Hittan teremben tartjuk. Kéthetente szerda délelőttönként, 10-12 között, a Baba-mama klub alkalmával egyidőben.

Az együtt átélt közös élmények segítik egymás megismerését és hozzájárulnak, Istenhitünk további elmélyítéséhez.

Ha szeretnél csatlakozni az elköteleződők sorába, kérlek, jelezd Zoltán atyánál vagy nálam, vagy iratkozz fel a templom kijáratánál kitett íven telefonszámmal együtt. Egy-egy órára többen is beírhatjátok magatokat, a lényeg hogy minden órában legyen őrző/imádkozó.

Zárógondolatként és megerősítésül fogadjátok Kalkuttai Teréz anyától a következőt:

„Minél több a munkám, annál többet kell imádkoznom.”

Gáspár Gabus

résztevéő miatt még „forgóztunk” is két asztalon, de mostanában sokszor elég, ha csak az egyik asztalt állítjuk fel. Reméljük, hogy a járvány elmúltával újra egyre többen visszatérnek majd, és várjuk szeretettel az új jelentkezőket pingpong tudástól függetlenül. Az érdeklődőket szívesen felvesszük a plébániai pingpongosok levelezőlistájára, ezen szoktuk egyeztetni keddenként, hogy ki tud jönni játszani. Aki szeretne felkerülni erre a levelezőlistára, a henter.zsolt@gmail.com e-mail címre írjon levelet.

Henter Zsolt

Programjaink sokszínűek. Mindig megemlékezünk egyházi és világi ünnepeinkről; méghozzá általában Zoltán atya közreműködésével, aki mindig érdeklődik és segíti munkánkat. Lehetőségeinkhez mérten sokszor szervezünk kirándulást is. Voltunk már Esztergomban, ahol megnéztük a Bazilikát, és városnéző busszal átmentünk Szlovákiába is. Kirándultunk már Mátraházára, de olykor csak Budapesten belül nézünk meg valamit: jártunk közösen a Parlamentben, a Liszt Ferenc Múzeumban, a Terrorházában, és még sorolhatnánk. Örömmel látunk mindenkit soraink között.

Naszvagy Vilmosné/Zsuzsanna
(06 30 212 0830)

CURSILLO MOZGALMUNK AZ ÉSZAK-PESTI RÉGIÓBAN 2021

Nagyon szerettük volna, ha az idei összefoglaló írásakor nem ez a gondolatkor tolaodott volna mindig újra és újra elő: pandémia, SARS Covid, vírushelyzet, korlátozó intézkedés, maszk, fertőtlenítő stb.

Egyházunk is nehéz időszakot él, a templomot látogató hívek száma jelentősen csökkent, ennek minden egyéb kihatásával. Épp ezért nagy örömeinkre szolgált, hogy cursillós mozgalmunk élete egyáltalán nem esett vissza ebben az évben sem a régiókban, sem

országos szinten. Való igaz, hogy a 3 napos lelkeségi hétfői alkalmak jelentős időáthelyezéssel kerültek megrendezésre, ugyanakkor plébániánk védőszárnyai alatt lassan a 3. évtizedét élő közösségünk tagjai minden hónap első hétfőjén összejöhettek. A találkozók a járványhelyzettől függően hol személyes, hol internetes kapcsolaton keresztül online vagy vegyes (részben személyesen, részben online) módon valósultak meg. A kapcsolat persze mindig kétirányú volt, ami azt jelenti, hogy élő kérdés-felelet zajlott folyamatosan a résztvevők között. Ennek a magas szintű technikai-informatikai háttérét ismét a Henter házaspár biztosította, ahol a témához kapcsolódó képeket, videókat is meg lehetett szemléletesen jeleníteni. Mindjárt januárban ki is használtuk az online világ adta lehetőséget, amikor Láng Ernesztin festőművész testvérünk mutatta be alkotásait elmondva azt is, miként módosította képzőművészeti tevékenységét a pandémia miatti bezártság. Februárban új cursillós testvért köszönthettünk magunk között, aki tanúságtételében meghatóan számolt be arról, hogy élete nehéz időszakában hogyan változott szemlélete az általa korábban véletlennek tartott eseményektől az Istenbe vetett hite megerősödéséig. Megtudhattuk, hogy milyen ajándékokat kapott Istentől és ebben a folyamatban mit adott neki a cursillo. Nagyon értékes tagja lett csoportunknak, azóta is igen aktív.

Márciusban és áprilisban két „rég motorost” hallgathattunk meg (továbbra is az informatika által adott kereteken belül) a családban folytatott evangelizálás szépségeiről és nehézségeiről, valamint a zsidó húsvéti ünnep jellegzetességeiről, spirituális kapcsolatairól a keresztény ünnephez. Foglalkoztunk lelki életünknek a járvány napi helyzetében változó aktuális kérdéseivel is főleg azt elemelve, hogyan élhetjük meg hitünk adományait akár a betegek, akár az őket gyógyító személyzet oldaláról.

Májusban - még távolról - ismét egy önkéntes, a Mária Rádióban szolgálatot adó testvérünk tett tanúságot. Bernadett beszélt hitéről, a munkájával kapcsolatos változásokról, ahol a második főszereplő még mindig a vírus volt. Az első viszont Krisztus maradt. Kiemelte a járványhelyzet alatti kapcsolattartásban a rádiózás fontosságát, amelyet már oly régóta magunk is éreztünk.

Júniustól végre valódi személyes találkozót tarthattunk a plébánia nagytermében. Az első nyári hónapban a Szt. Katalin ima kiscsoport tagjai beszéltek arról, hogyan élték meg a bezártság hónapjait, nyújtottak lelki támaszt egymásnak rendszeres online találkozósaik által. Ezzel a maguk hitét és így környezetük életét is megerősíthették. Jól érzékeltették, hogy aki Krisztusra támaszkodik szorultságában, nem csalódik a naponta érkező kegyelmekben.

A pápai szentmisén

Júliusban a meleg nyári idő felszabadultságot hozott mindannyiunknak. Majdnem feledni tudtuk a járvánnyal kapcsolatos nehézségeket, amelyek ekkorra ideiglenesen visszavonultak. Szétnéztünk a csatatéren Béla testvérünk vezetésével: kell-e újra terveznünk hitéletünk mindennapjait, mit kell átgondolnunk, változtatnunk ahhoz, hogy evangelizáló küldetésünk minél eredményesebb lehessen.

Augusztus nyár a javából, rossz hírek csak távoli földrészekről érkeztek, amelyek jelezték: nincs még legyőzve „Vírus tábornok” gonosz hada. Péter osztotta meg tapasztalatait az elmúlt járványos időszakban átélt élményeiről. Aki figyelmesen hallgatta, lelki muníciót gyűjthetett az országunkat ismét egyre inkább ostromló pandémia lelki megbetegedést okozó hatásának elkerüléséről, gyógyításáról.

Szeptember a NEK hónapja volt. Szellemisége minket is átjárt mind lelki, mind fizikai értelemben. A kivételesen a második hétfőre áthelyezett ultreyánkon az Oltáriszentség életünkben betöltött fontos szerepére irányította Ági a hallgatóság figyelmét. Nem áll távol tőlünk ennek felismerése, hiszen a 3 napos cursillo alatt több alkalommal is van lehetőségünk az Úrral való találkozás ezen formájára is. A kongresszus mindenkit

megérintett, feltöltött testi-lelki élményekkel, sokaknak életre szóló eseményt jelent. Itt jegyezzük meg, hogy bár nem régiós esemény volt az Eucharisztikus Kongresszuson való részvétel, mozgalmunk tagjai – így az újpestiek is – nagyon nagy számban jelentek meg a nagy nyilvánosságú eseményeken is. Szeptember 11-én a Bazilikában lezajlott Országos ultreyán több mint 600 cursillista vett részt. Mivel ez volt a kongresszuson megjelent egyik legnagyobb lelkeségi mozgalom csoport, a vezetőség döntése alapján ültetett szektori elhelyezést kaptunk a délutáni Kossuth téri szentmisére. Természetes, hogy októberben is az egyik kiemelt fontosságú kérdéskör a NEK 2020 volt. János az önkéntesek áldozatos munkájáról beszélt. Kriszti pedig az országos ultreyán megélt örömét, tapasztalatait és a tanúságtételekből benne megragadt gondolatokat osztotta meg velünk. Mindketten külön kitértek arra is, hogyan erősödött meg a Szentlélek hatása életükben. Novemberben mindannyiunk égi Édesanyjáról, Szűz Máriáról és a vele való kapcsolatáról beszélt Terike. Nem véletlen, hogy

hazánk Mária országa, ehhez valamennyien tevőlegesen is hozzájárulhatunk imáinkkal, kéréseinkkel. Jó, ha gyakorló „Máriás” van ismeretségünkben, aki személyes példájával, tapasztalatával segíti kapcsolatunkat egyengetni az Istenszülőhöz.

A decemberi találkozónk az adventi időszakra esett, így témánk is ehhez igazodott. János gondolatai és új tagunk, Ildikó által elmondott néhány vers meghallgatása után beszélgettünk arról, mit jelent nekünk az advent, a várakozás és hogyan születhet meg bennünk Jézus, a Megváltó. Mit tehetünk érte, hogy ne csak évente egyszeri, kampányszerű, hanem életünk folyamatos résztvevője legyen. Reméljük, az elmúlt évet átfogó visszaemlékezésünk felkeltette az érdeklődést a Magyarországon már több, mint 30 éve virágzó Cursillo Mozgalom iránt. Aki szeretne ennek a színes, pompás gárdának tagja lenni, keressen meg bennünket akár személyesen, akár a havonta az első hétfőn tartott csoporttalákozó alkalmával. Ígérjük, nem fog csalódní. De colores!

**Bernolák Melinda, Körössy Gábor,
Henter Ági és Henter Zsolt**

OLTÁRISZETSÉG + SZENTLÉLEK = SIKER

A cím meglehetősen zűrzavaros, főleg liturgikus szempontból. Ha szeretnénk ezt feloldani, talán érdemes lesz végigolvasni ezt az irományt, amelynek tárgyát az élet szolgáltatta.

Lassan hátunk mögött hagyjuk ezt az évet, melynek kiemelkedő eseménye a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus hazai megrendezése volt. Sokan és sokféleképp mesélték el élményeiket, ehhez szeretnék most csatlakozni én is, némileg más szemszögből. Egy ilyen rendezvény, melyet csak sok jegyű számokkal, grandiózus adatokkal lehet körbeírni, mindig tartogat nem várt eseményeket, melyeket a szervezőknek a legnagyobb körültekintéssel sem lehetett elkerülni. A felelősök nyilván megpróbálják a pillanatnyi változásoknak megfelelő optimális megoldást választani, de az élet néha ezeket is felülírja.

Mondom én, akinek beteggyógyító munkáját is naponta kell átszervezni az egészségügy szükségletei szerint, amiben csak a változás az állandó, a többi meg hozzá „alakul”.

Annak rendje és módja szerint én is idejében jelentkeztem a kongresszus eseményeire. A

megfelelő helyen jeleztem is a csoporthoz tartozásomat, amit egy válaszüzenetben visszajelezték. Még a nyár elején kaptam egy levelet az Főegyházmegyei Hivataltól, amiben arra kérdeztek rá, hogy vállalom-e áldoztatást a nagy rendezvények helyszínein több (száz) társammal együtt? Az igenlő választ időben elküldtem, és már elég közel volt a kezdet, de konkrét reagálás még nem érkezett rá. Aztán hirtelen felgyorsultak a dolgok. Több értesítést is kaptam, amelyek egyik legfontosabb eleme az volt, hogy áldoztatóként másik szektorokba rendelték át. Leírták, hogy mindig jelentkezsek nyugodtan az áteresztő pontnál, ahol van egy névre szóló lista az ott szolgálatot teljesítő személyekről. Ez vasárnapig működött is, de aztán jött a Ferenc pápa által celebrált nagymise. Itt a biztonsági intézkedések a csúcsra hágtak. Sokkal több egyenruhás került elő. A biztonsági zónát szélesítették, többlepcsőssé tették. Ennek ismeretében még korábban indultam tömegközlekedéssel, mintha éreztem volna valamit. Belépve az ellenőrző egység hatókörzetébe egyszerre ketten kérdezték, hogy miben segíthetnek? Ismertettem a helyzetet, természetesen a

jegyem nem volt rendben. Sebj, nézzék meg a szektorba beosztott áldoztatók listáját, de az nem volt (meg). Mondtam, hogy én itt "munkába megyek", amit nem nagyon akceptáltak. Kértem, hogy nézzék meg a listát az áldoztató sátorban. Oda viszont nincs joguk bemenni. Annyit tudtam mintegy 15-20 perc várakozás/vitatkozás/kérés/liturgikus munkatársi igazolvány felmutatása után elérni, hogy egy fokozattal beljebb engedtek; ott majd eldöntik. Egy rendőr személyesen bekísért a következő stációhoz, ahol szintén nem értették-éreztek a problémát. Egy volt a biztos: nem ők a felelősök, illetve a döntő szó kimondói. Ismét várakozás valakire. Kérésre aztán a helyi rendőr vezető főtitest elé kerültem, aki azt mondta: a személyek mozgatásáért nem ő felel, csak a tűzszerszeti munkáért. Tovább várakoztam valamilyen

ILLETÉKESre, majd ez a vezető rendőr hirtelen ötlettől vezérelve azt mondta: menjek be a csomagvizsgáló állomáson keresztül, legfeljebb majd leszerel a TEK.

Innentől (vagy eddig is) a Szentlélek egyengette az utamat, minden probléma nélkül átjutottam szolgálati helyemre és részt vettem a szentmisén.

Társaim, akik később érkeztek azt mondták, hogy nekik csak annyit kellett szólni, hogy áldoztató munkatársak. Kaptak egy piros karszalagot, ami belépésre, áthelyezésre, szinte mindenhová jó volt. Lehet, hogy megtalálták a listát? Vagy csak az „út-törőnek” nehéz a dolga? Pierre de Coubertin báró szellemiségében: másodiknak kellett volna érkezmem, állapítottam meg.

Kőrössy Gábor

Miseovi

Szeretettel várunk minden ovist és 1-2. osztályos gyermeket iskola időben minden vasárnap 9-es mise első olvasmánya után a miseoviban. Együtt vonulunk be a virágozóba, és ott kézműveskedünk, rajzolunk, színezünk, játszunk, éneklünk és a felajánlás után együtt megyünk ki csengetni.

Miért is jó ide bejönni? A gyerkőcöknek élmény lesz misére járni, hiszen az olvasmányok és a prédikáció alatt sokszor unatkoznak, és itt az evangéliumot játékosan ismerik meg. Sokszínűek a foglalkozások, mert több anyuka és 2 hitoktató felváltva vállalja ezt a szolgálatot.

Végh Gabriella

Ovis és kisiskolás hittan

Hétfőnként 16:30-kor kezdődik ez a hittan a plébánia hittantermében. Játékosan tanulunk a Bibliáról, az ünnepekről és a szentekről. Megtanítjuk imádkozni a kicsinyeket és felkészítjük őket az elsőáldozó hittanra.

Nagyon szeretjük ezt a hittant. Új dolgokat mesélhetünk a gyerekeknek, és bevezetjük őket a vallásunk rejtelseibe. Csodálatos dolog, amikor a gyerekek maguk mesélik vissza a bibliai történeteket.

Ehhez a hittanhoz bármikor lehet csatlakozni, szeretettel várunk minden 3-8 éves kismánót.

Ildikó néni és Gigi néni

"hogya életük legyen..." (Jn 10,10)

Lelki adoptálás, közös ígérettétel templomunkban

Ahogy az előző, adventi Hírlevélben olvashattátok, Tóth Eszter, a Baba-mama Klub vezetője, december 8-ra, Szűz Mária szeplőtelen fogantatásának ünnepére, közös fogadalomtételt hirdetett meg templomunkban lelki adoptálásra.

Én magam többször, több forrásból hallottam már erről a kezdeményezésről, ami arról szól, hogy lélekben örökbe fogadunk egy megfogant gyermeket, akinek a nevét csak

Isten ismeri, és akinek az életét abortusz fenyegeti. Eddig kerestem a kifogásokat, túl komoly elköteleződésnek tűnt, hogy 9 hónapon keresztül, minden nap imádkozzak ezért a szándékért. Nem készültem erre az alkalomra sem, a roráté misére érkezve hallottam meg Zoltán atya felhívását. Aztán a mise után, hirtelen elhatározásból előre mentem én is. Úgy döntöttem, most igent mondok erre a hívásra, és örökbe fogadok egy

életet. Sokan voltunk, mintegy tizenöten, fiatal anyukák és idősebbek is. Eszter saját készítésű kis rózsafüzér-tizedekkel ajándékozott meg minket, amiket Zoltán atya meg is áldott. Amikor közösen elkezdtek mondani a fogadalom szövegét, majd a lelki adoptálás imáját, hirtelen, teljesen váratlanul, nagyon erős megrázkódtatás tört rám. Éreztem, hogy annak a babának, akit rám bízott az Úr (és akit én gondolatban Gabinak neveztem el), és a szüleinek nagyon nagy szüksége van az imámra.

Uram Jézus! Édesanyád, Mária közbenjárására, aki szeretettel szült világra Téged, valamint Szent Józsefnek, a bizalom emberének közbenjárására, aki születésed után gondoskodott Rólad, kérek Téged annak a meg nem született gyermeknek érdekében, akit lélekben adoptáltam, és akit a halál veszélye fenyeget. Kérek, adj szüleinek szeretetet és bátorságot, hogy meghagyják gyermekük életét, melyet Te magad rendeltél számára. Ámen.

Mátyus Edina

A lelki adoptálásról bővebben a www.lekiadoptalas.hu oldalon olvashattok. A Powerbank for Life pedig egy

mobilalkalmazás, egy új eszköz, amely segítség lehet a lelki adoptálás 9 hónapja alatt, hogy kitartsatok, miközben a gyermek életéért imádkoztok.

Rózsafüzér imacsoport

Minden hónap 13-án, a fatimai jelenésekre emlékezve, rózsafüzért imádkozunk. A Szűzanya segítségével néhány alkalmat kihagyva, 2004 óta folyamatosan összejövünk 13-án imádkozni.

Mikor Zoltán atya idekerült plébánosnak, javasolta, hogy első pénteken is imádkozzunk a rózsafüzért, és kérjük mennyei édesanyánk támogatását.

A covid alatt is jó párszor az egyik tagunk segítségével konferencia üzemmódban

tudtunk együtt imádkozni. Sajnos a személyes találkozás, ami mindig bensőséges is volt, elmaradt, és ez az imacsoportunkat is megrostálta. Meg sajnos az éveink száma is növekedett, így a vírustól való félelem is nehezítette az újraindulást.

De elmondhatom, hogy az ima megkezdésekor legalább 5-en vagyunk. De ha nem, akkor rugalmasan a később érkezőkre is ki szoktam osztani egy-egy tizedet.

Elsőpénteket kihasználva, az esti szentmisén is részt veszünk.

Évente, a megrendezésre kerülő Budapest körüli rózsafüzéren is képviseltetjük magunkat. Összefoglalva:

Kiknek? Mindenkinek, aki égi Édesanyánkhoz szeretne közösségben imádkozni.

Mikor? Minden elsőpénteken, illetve minden hónap 13-án fél 6 órától a templomban.

Miért? A fatimai jelenésekre emlékezve kérjük a Szűzanya segítségét életünkre.

Ha csatlakozni akarsz, keress: Mihályi Gyula, gyula.mihalyi@gmail.com, vagy kérdezd Zoltán atyát!

Hitéleti statisztika plébániánkon

2021 számokban:

Keresztelések száma: 70, ebből 10 felnőtt, - temetések száma: 77, - házasságkötések száma: 16, elsőáldozók, a felnőttekkel együtt: 18.

2109-ben a vírus előtti békeévben:

keresztelések száma 67, ebből 4 felnőtt, - temetések száma 73, - házasságkötések száma 23, elsőáldozók 23.

Amit lehet látni a statisztikából: a keresztelések száma születések számával együtt kissé csökkent, 10 éve még 86 volt! Az egyházi temetések száma fokozatosan csökken 10 éve még 86 volt, több a polgári szertartás és az álpapok által végzett temetés.

Stóladíjszabás változása 2022-ben:

Egyházmegyénkben Budapest területén kis mértékben változnak a stóladíjak a következő évben. A szentmiséhez való hozzájárulás díja nem változik, a csendes szentmise szándéka továbbra is 2000 Ft. Az orgonás szentmiséhez való hozzájárulás továbbra is 4000 Ft.

A temetések díja ezentúl 35.000 Ft, a pap, a kántor és az illetékek együtt.

A házasságkötések díja 40.000 Ft lesz, ehhez jön 35.000 Ft virágdíszítési díj templomunkban.

Természetesen, ha valakinek nincs pénze, annak szándékára is bemutatunk szentmisét, és a szegényeket is papi áldással temetjük.

Szentmiséink látogatottsága:

Hétköznaponként általában 20 hívő vesz részt szentmisén, ehhez jön, ha a család eljön az általa mondatott szentmisére. Elsőpénteken mind reggel, mind este kb. 30-30 fő van jelen. Adventben 60-90 fő között ingadozott a hajnali misék résztvevőinek száma.

A szombat előesti szentmisén általában 50-60 hívő van jelen.

Vasárnap 9 órakor 200-300 között ingadozik a létszám, nyáron kevesebb. 11-es misén kb. 90-100 fő van jelen, és az esti 6-os szentmisén 70-90 fő közötti a létszám egy átlagos vasárnapon.

Zenei élet:

Orgonaművész kántorunknak, Dankos Attilának köszönhetően 8 koncert volt templomunkban ebben az évben!

Fejlesztések, építkezések 2021-ben

A 2021-es esztendő nem a nagy fejlesztésekről szólt. Nem kaptunk pénzt pályázatokból, a kevesebb hívő kevesebb pénzt adományozott a plébániának.

Örülhetünk, hogy mindig volt pénzünk a számlák kifizetésére.

A virágozó új szekrénye

Szükségesek voltak javítások: a plébánia épületében. Javítani kellett a mozgó járólapokat, nagy területen mozogtak. Ugyancsak ebben az évben került sor a tavalyi csőtörések után a templomi mosdó, virágozó helyiségek kifestésére, és burkolására. Elkészült egy rövid járda az északi oldalon egy feljáróval. Valamint a virágozóban és a bejárat mosdónál egy-egy tároló szekrény, munkalappal a tetején.

Ezenkívül a júniusi villámcsapás káreseményét kellett javítani a plébánián, a tetőablakok vezérlését és motorjait.

Valamint a már 7 éve átadott plébánián egymás után kell javításokat végezni. (Lejártak a garanciális idők...) Hol a kazánnal, hol a keringető szivattyúval volt probléma, máskor a riasztó rendszer hibásodott meg. A kisebb – nagyobb munkák összértéke 5 millió Ft körül volt.

Tervezett munkák a 2022-es évre

Szükséges a templomi tető, a palatető és a bádogozás javítása. A bádogozás több helyen lyukacsos, sok helyen elvált. Egy kis hóesés után is már beázás volt a templomban. Erre a tető javítási munkára adományokat várunk és kérünk!

Szeretnénk folytatni a templomi ólomüveg ablakok restaurálását, és védő üvegezését. A munka nagyobb része elkészült. A szentélyi ablakok, és az északi oldal már szépen néz ki. Hátra van a déli oldal ablakai, és fenti kis körablakok javítása, védő üvegezése. Így a jövő télre remélhetőleg végig lesz dupla üvegezés a templomon! Az üvegezésre elnyert pályázati pénzből meg van a fedezet, az Egyházmegye támogatásával. Remélhetőleg nem lesz rendkívüli esemény, mint csőtörés, villámkár stb., mert az elmúlt két szűk esztendő után már nincs tartalékunk.

Amiről nem esett szó újságunkban

Plébániai zarándoklaton voltunk október 15-én, Andocson és Somogyváron, közel 100 fő részvételével.

Elsőáldozási ünnepséget tartottunk a templomban a Hősök téri ünnepélyes elsőáldozás után két héttel, szeptember 19-én.

Adventi lelkigyakorlat volt Bodor György atyával. Nagy lelki élménnyel, Gyuri atya személyes hangvételű tanúságtételei miatt!

De volt már adventi koszorúkötés, karácsonyi ajándékkészítés hittanos gyerekekkel.

Két rövid elgondolkodtató írással kívánunk minden kedves hívőnek és családjának békés karácsonyt, és istenáldotta új esztendőt!

Márai Sándor: A boldogságról

Boldogság természetesen nincsen abban a lepárolható, csomagolható, címkézhető értelemben, mint ahogy a legtöbb ember elképzei. Mintha csak be kellene menni egy gyógyszertárba, ahol adnak, három hatvanért, egy gyógyszert, s aztán nem fáj többé semmi. Mintha élne valahol egy nő számára egy férfi, vagy egy férfi számára egy nő, s ha egyszer találkoznak, nincs többé félreértés, sem önzés, sem harag, csak örök derű, állandó elégedettség, jókedv és egészség. Mintha a boldogság más is lenne, mint vágy az elérhetetlen után!

Legtöbb ember egy életet tölt el azzal, hogy módszeresen, izzadva, szorgalmasan és ernyedetlenül készül a boldogságra. Terveket dolgoznak ki, hogy boldogok legyenek, utaznak és munkálkodnak e célból, gyűjtik a boldogság kellékeit – a hangya szorgalmával és a tigris ragadozó mohóságával. S mikor eltelt az élet, megtudják, hogy nem elég megszerezni a boldogság összes kellékeit. Boldognak is kell lenni, közben. S erről megfeledkeztek.

Klaus Douglass: Minden út az első lépéssel kezdődik

Minden út az első lépéssel kezdődik. Az első lépés azért olyan fontos a hit szempontjából is, mert azt az alapvető döntést jelzi, hogy mostantól Istennel akarunk élni. Egyetlen út sem ér véget azonban az első lépéssel. Annak a döntésünknek, hogy Istennel akarunk élni, napról napra, sőt gyakran óráról órára meg kell ismétlődnie.

Egy keresztyénné vált ember elment a lelkészéhez, és azt mondta neki: „Tiszteletes úr, sokkal egyszerűbben képzeltem el mindent. Azt gondoltam, ha keresztyén leszek, egy csapásra megoldódik minden problémám, de semmi ilyesmiről nincs szó! Ellenkezőleg: most egy problémámmal több van! Korábbi életem küzd azzal az új élettel, amit most folytatni akarok, és nekem úgy tűnik, minden más vagyok, csak nem mintaszerű keresztyén. Olyan ez, mintha két macska harcolna a lelkemben, egy fekete meg egy fehér, és nem vagyok biztos abban, melyikük fog győzni.” - „Ez attól függ”, válaszolta a lelkész, „melyiket eteti jobban”.

Mi kacagtatta meg a Jézuskát?

József úton volt Máriával, hogy Betlehemben közölje: Dávid családjából származik. Ezt a hatóságok ugyanúgy tudhatták volna, mint a magunkfajta emberek tudják, hiszen oly régóta benn van ez az Írásban. Ekkoriban jött le Gábor arkangyal – ismét titokban – az égből, hogy utánanézzon az istállónak, amelyben a Szent Család fog lakni. Még ennek a tisztán látó arkangyalnak is nehéz volt fölfognia, hogy miért a legszázalomraméltóbb istállóban kell az Úrnak világra jönnie, és miért csak egy jászol a bölcsője. Legalább a szeleknek akart parancsolni, hogy ne süvítsenek olyan gorombán a réseken, a felhők pedig nehogy meghatódjanak és nehogy elárasszák könnyeikkel a gyermeket. Amikor végre fény gyúlt koponyájában, figyelmeztetni kellett még egyszer, hogy csak szerényen világítson és ne olyan fényesen kápráztasson és ragyogjon, mint a karácsonyi csillag.

Az arkangyal kiugrasztott az istállóból minden állatot: a hangyákat, a pókokat, az egereket. Elképzelhetetlen, mi történhetett volna, ha egy egér idő előtt megijeszti Máriát. Csak a szamár és az ökör maradhatott benn. A szamár, mert később szükség volt rá az Egyiptomba való meneküléshez; és az ökör, mert olyan óriási nagy volt, hogy az összes mennyei seregek sem tudták volna elvinni a helyéről.

Végül egy sereg angyalkát helyezett el sorban a tető peremén. Valami kisfajtájú angyalkák voltak, olyanok, melyek csak fejből és szárnyból állnak. Csendben kellett ülniük, figyelniük, s rögtön jelt kellett adniuk, mihelyt valami gonosz megtámadta a gyermeket meztelen szegénységében. Még egyet pillantott az angyalok körére, aztán megemelte szárnyait és elsuhogott onnan.

Jó volt így. Jaj, de mégsem egészen, mivel a jászol alján a szalmában egy bolha aludt. Ez a parányi szörny megmenekült Gábor angyal elől. Persze, ez érthető is. Hisz mikor volt dolga egy arkangyalnak bolhával!

És amikor a csoda megtörtént és a gyermek testet öltve feküdt a szalmán oly vonzó és megható szegénységben, az angyalok egészen oda voltak az elragadtatástól, s galamb módjára körülrepkedtek a jászolt. Némelyik balzsamillatot legyezgetett a gyermekre; a többiek megigazgatták a szalmát, hogy egy szál se nyomhassa vagy szúrhassa meg.

Az ezzel járó zizegésre azonban felébredt az álomban alvó bolha. Halálra rémült, mivel azt hitte, kergetik, mint ahogy ez vele gyakran megesik. Körbeugrált gyorsan a jászolban, kipróbálta minden tudományát, azután a végső szükségtől hajtva belebújt a Kisjézus fülébe.

„Bocsáss meg! – suttogta izgatottan –, de nem tehettem mást; megölnek, ha elcsípnek. Rögtön eltűnök újra, isteni felség, csak hadd nézzek körül, hogyan tehetném ezt meg.”

Körülnézett tehát és már meg is volt a terve. „Hallgass ide, – mondta. – Ha minden erőmet összeszedem, és te csöndben maradsz, akkor talán el tudnám érni Szent József feje búbját. Onnan pedig az ablak-keresztet vagy az ajtót.”

„Ugorj csak! – mondta a gyermek, úgy, hogy csak a bolha érthette meg. – Csendben maradok.” A bolha ekkor ugrott, de nem tudta elkerülni, hogy meg ne csiklandozza közben egy kicsit a gyermeket.

Ebben a pillanatban az Istenanya fölrázta álmából jegyesét:

„Ó, nézd csak! – mondta Mária lelkendezve – már nevet.”

Boldog új esztendőt 2022-re!

Bár jól tudjuk, hogy minden következő új év alapjában véve semmi újat nem hoz, mégis megint újnak mondjuk, mert ez a kis szócska: új, nagyon fontos a számunkra, azt az illúziót kelti bennünk, mintha valami valóban megváltozott volna, és mintha most valóban valami új kezdődne a számunkra, valami jobb, mint a régi volt. Mert a szívünk ösztönösen is vágyik az újra, jobbra! És ezért ennek a szónak: új, szinte mintha varázsereje lenne.

Mi keresztények Jézusban és Jézussal való közösségben találjuk meg azt az újat, amire ösztönösen is úgy vágyakozunk. Amikor nem az új ruha, vagy az új bútor, vagy az új szerelem, az új kaland, az új év jelenti számunkra az óhajtott újnak az illúzióját, hanem Isten hoz létre valami újat: egy új szívet bennem. Új szívet, tele új, egészen új örömmel, új reménységgel, új szeretettel, új, egészen új érzésekkel, teljesen új, eddig ismeretlen tartalommal, töltéssel, erővel! Igazán új élettel! Úgy legyen!

Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek

Karácsonyi miserend

- **December 25**, szombat, karácsony napján ünnepi miserend lesz templomunkban, 9; 11 és este 6 órakor.

- **December 26**, vasárnap: Szent Család vasárnapja, a szokásos miserend lesz, 9; 11, és este 6 órakor.

- **Családok, házasságok megáldása**, Szent Család vasárnapján a 9 órai szentmisében lesz. Kérjük azok jelentkezését, akinek kerek házassági évfordulójuk volt a közelmúltban, vagy lesz a közeljövőben!

- Év végi hálaadás

Az év végi hálaadó szentmise, Te Deum, december 31, péntek este 6 órakor lesz templomunkban.

Újévi szentmisék

- **Január 1 szombat**: Szűz Mária Isten- anyaságának kötelező ünnepe: ünnepi mise- rend lesz, 9; 11 és este 6 órakor.

- **Január 2, vasárnap**: karácsony második vasárnapja, a szokásos vasárnapi miserenddel.

- **Január 6, csütörtök, Vízkereszt ünnepe, kötelező ünnep**

5-én, szerda este 6 órakor előesti szentmise lesz. 6-án, Vízkereszt ünnepén reggel 7.30-kor és este 6 órakor lesz szentmise. Minden szentmise elején vízszentelés lesz, a vízből, ha valaki hoz kis üveget, lehet hazavinni!

- Lakásszentelés, házszentelés

Vízkereszt ünnepéhez kötődik a lakásszentelés, házszentelés hagyománya.

Aki szeretné, hogy január első napjaiban megáldjuk otthonát, kérjük, jelentkezzen időpont egyeztetésre Zoltán atyánál.

- Irodai szolgálat a két ünnep között

Karácsonytól január 5-ig az irodai szolgálat szünetel. De a plébános atya elérhető a szentmisék után, valamint telefonon, e-mailben is egyaránt!

Január 5-től újra szerda és péntek délután 15.00 és 17.30 között lesz irodai szolgálat a plébánián.

- A plébánia nyitva tartása

A téli szünet idején nem lesznek foglalkozások a plébánián, be sem lesz fűtve. Ha valaki mégis programot akar szervezni, jelentkezzen egyeztetésre Zoltán atyánál!

- Hittanos téli kirándulás a szünetben

A téli szünetben hittanos kirándulást szervezünk a gyerekeknek, a barlang Sziklatemplomtól a Mátyás templom kincseig. Egy útba eső cukrászda meglátogatásával. Találkozó december 29, szerda reggel 8.30-kor a Metro aluljáróban, visszaérkezés 13 óra körül.

- Jegyes tanfolyam

A 2020-ben házasulandó párok figyelmét felhívjuk arra, hogy a házassági előkészítő március 4-én, péntek este indul, 19.45-kor a plébánián. 6 alkalom mindössze, péntek esténként. Várjuk a máshol, vidéken házasulandó párok jelentkezését is. Ők igazolást kapnak a házassági előkészítón való részvételről.

Szentatyánknak, Ferenc pápának a 2019-es vatikáni éjféli szentmisén elhangzott beszéde főbb üzenetei:

Isten ingyen érkezik – hangsúlyozta Ferenc pápa. Isten a mai embereket is bátorságra, bizalomra, reményre inti az élet sötét pillanataiban, hogy azt sugallja: “ne gondoljuk azt, hogy a szeretet csak időpazarlás”. Ferenc pápa kifejtette: nem lehet állandó kifogásként felhozni, hogy az élet rossz, az egyház nem működik, a világ nem jó irányba halad.

Ha értelmet akarunk adni az életnek, ha meg akarjuk változtatni a világot, akkor saját magunkkal kell kezdenünk. Az egyház, a történelem akkor változik meg, ha nem a többieket akarjuk megváltoztatni, hanem magunkat, életünket ajándékként adományozva (másoknak) - jelentette ki. Ne várjuk el a hozzánk közel állótól a jó cselekedetet ahhoz, hogy jót tegyünk vele, és az egyháztól se várjuk, hogy tökéletes legyen a szeretetünk elnyeréséhez (...), tegyük meg mi az első lépést

Főplébánia Hírlevél – Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia időszakos újságja

Megjelent 560 példányban.

Szerkesztette: Horváth Zoltán esperes plébános – Nyelvi lektor: Mátyus Norbert

A következő lapszám nagyböjtre jelenik meg!